

**ODDZIAŁ MAZOWIECKI
STOWARZYSZENIA KONSERWATORÓW ZABYTEKÓW**

WNIOSEK

o przyznanie Nagrody im. Wojciecha KALINOWSKIEGO
Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków

Dane osobowe:

mgr Juliusz Wendlandt

ur. 17.10.1941, Ostrów Wielkopolski

zam. Sulejówek, ul. Wiosenna 6

miejsce pracy - **emeryt**

wykształcenie - konserwator zabytków

posiadane ordery i odznaczenia:

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski - 2016, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski - 2004, Srebrny Krzyż Zasługi – 1984, Złota Odznaka za Opiekę nad Zabytkami – 1978; Srebrna Odznaka za Opiekę nad Zabytkami – 1974; Brązowy Medal „Za Zasługi dla Obronności Kraju – 2002; Medal „Zasłużonemu dla Miasta Sandomierza” – 1975; odznaka „Zasłużony dla województwa tarnobrzesckiego” – 1985; Honorowa Odznaka Rady Miasta Stołecznego Warszawy „Zasłużony dla Warszawy” – 2012; honorowa odznaka „Za zasługi dla archiwistyki” – 1980; honorowa odznaka SKZ – Medal Hanny Pieńkowskiej i Jerzego Łomnickiego – 2005

praktyka zawodowa:

Absolwent Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (1964), wieloletni Rejonowy konserwator zabytków w Sandomierzu i Wojewódzki Konserwator Zabytków w Tarnobrzegu (1964-1978). Jego działalność w tym okresie wywarła znaczący wpływ na przebieg prac konserwatorskich w Sandomierzu i ostateczne ukształtowanie wyglądu dzisiejszego Pomnika Historii. Później główny specjalista ds. naukowo-konserwatorskich PKZ O/Kielce, a od 1980 r. dyrektor oddziału wilanowskiego ZOiK Zespołów Pałacowo-Ogrodowych w Warszawie. Od 1992 r. pracuje w Ośrodku Dokumentacji Zabytków (w latach 1994-95 wicedyrektor ODZ), a po kolejnych przekształceniach Ośrodka pracuje aż do chwili obecnej w Narodowym Instytucie Dziedzictwa jako główny specjalista w Dziale Ewidencji i Rejestru zabytków.

W latach 2001-2006 był rzeczoznawcą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w dziedzinie ochrony zabytków nieruchomych, a od 1984 r. jest rzeczoznawcą Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków w zakresie rewaloryzacji architektury i zespołów architektonicznych, wydając opinie specjalistyczne, między innymi dla obiektów zgłaszanych do uznania za „Pomnik Historii”.

Prace publikowane (wybrane)

- „Mury obronne w Sandomierzu. Zarys historyczny i problemy konserwatorskie” [w:] Notatnik Sandomierski, Sandomierz 1980
- „Sandomierz i okolice” - przewodnik, Warszawa 1984
- „Spis parków i ogrodów zabytkowych w Polsce”
 - Studia i Materiały Ośrodka Ochrony Zabytkowego Krajobrazu, Warszawa 1992
- „Przestrzeń miejska. Urbanistyka i architektura 1918-1945” oraz
 - „Odbudowa i rozwój przestrzenny miasta 1945-1980” – [w:] „Dzieje Sandomierza”, pod redakcją prof. Henryka Samsonowicza, t. IV, Warszawa 1994
- „Centralna ewidencja i rejestr zabytków architektury i budownictwa w Polsce w świetle zasobu Ośrodka Dokumentacji Zabytków”, - [w:] „Ochrona Zabytków”, 1998 nr 3
- „Pomniki historii. 25 najcenniejszych obiektów i zespołów zabytkowych w Polsce”, Warszawa 2004 (redakcja naukowa)
- „Polskie obiekty na Liście Światowego Dziedzictwa” – folder NID, Warszawa 2012
- „Nazwy historyczne – ochrona wartości niematerialnych” [w:] Śladami nazw miejskich Warszawy. Warszawa, 2012
- „Od Ośrodka Dokumentacji Zabytków do Narodowego Instytutu Dziedzictwa” [w:] „Ochrona Zabytków”, 2012 nr 1-2

Uzasadnienie wniosku:

W ostatnim dziesięcioleciu szczególnie ważne były działania p. Juliusza Wendlandta w zakresie porządkowania rejestru zabytków. Opracował on, we współpracy z wojewódzkimi konserwatorami zabytków, ogólnopolskie zestawienie zabytków wpisanych do rejestru, które było podstawą do prowadzonej w ramach Krajowego Programu Ochrony i Opieki nad Zabytkami przez NID weryfikacji tegoż rejestru. Równocześnie prowadził w tym zakresie szkolenia dla pracowników służb konserwatorskich. Także w ramach akcji szkoleniowej p. Juliusz Wendlandt uczestniczy od ponad 10 lat jako wykładowca w międzynarodowych warsztatach konserwatorskich – „Akademii Nieświeskiej”, prowadzonej przez NID na Białorusi.

Pan Juliusz Wendlandt jest wieloletnim (od 1984 r.), czynnie działającym członkiem Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków (przez wiele lat działającym we władzach Stowarzyszenia – Zarządzie Głównym i Zarządzie Oddziału Warszawskiego), propagującym w środowisku konserwatorskim zagadnienia związane z ochroną zabytków i cieszącym się w środowisku konserwatorskim niekłamany autorytetem. W 2014 r. Walny Zjazd SKZ przyznał mu godność Członka Honorowego Stowarzyszenia. Należy również zaznaczyć, że p. Juliusz Wendlandt w roku 2014 obchodził 50-lecie nieprzerwanej, etatowej pracy zawodowej na rzecz ochrony zabytków (aktualnie mija 57 rok jego pracy etatowej), co jest swoistym ewenementem w Polsce. Jest wielkim społecznikiem, który na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat wygłosił dziesiątki społecznych wykładów i prezentacji, na zaproszenie administratorów obiektów sakralnych, naukowych kół studenckich oraz organizacji społecznych. Nie ulega wątpliwości, że dzięki jego wiedzy i kilkudziesięcioletniej działalności, uratowano dziesiątki obiektów zabytkowych na terenie całego kraju.

Jego znaczący dorobek zawodowy, działalność społeczna, niekwestionowany autorytet, osiągnięcia badawcze i twórcze w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami, historią architektury oraz kształtowaniem krajobrazu kulturowego w Polsce, jak również planowaniem przestrzennym, wykorzystywane w ochronie zabytków stanowią wystarczającą przesłankę do przyznania mu tego zaszczytnego wyróżnienia.